

Keikka-arvostelu / Kainuun Jazzkevät 27.5 2000: Menevää viihdettä jazzteltassa

Harvinaisen moni-ilmeistä bluesia

Toisena esiintynyt Micke Björklöf & Blue Strip tarjoili kuulijoille menevää kantriin taipuvaa bluesia. Timo Roiko-Jokelan soittamat upeat perkussiotaustat ja bluesille harvinaiset vibrafonisoitot antoivat yhtyeelle hyvin persoonallisen ilmeen.

Vaihtelevat osiot ja eteenpäin nojaavat kompit loivat vertaistiaan hakevan grooven, joka sai yksinkertaisetkin kappaleet svengaamaan. Bändin positiivinen asenne tarttui nopeasti yleisöön ja innosti muutamia kuulijoita tanssiin jo alkukappaleiden aikana. Pienet tehokeinot, kuten hidastus ennen välipysähdystä ja yksittäiset iskut splash-pelteihin, toivat vaihtelua, joka piti yllä mielenkiintoa läpi koko setin. Bändin sisäinen musiikillinen vastakohtaisuus loi jännitteitä, jotka toimivat osaltaan kantavana voimana yhtyeen musiikissa. Seppo Nuolikosken pelkistetyt bassolinjat toimivat hyvänä vastakohtana Ville Leppäsen monipuoliselle sooloilulle.

Roiko-Jokelan perkussiot ja vibrafoni saivat paljon tilaa Teemu Vuorelan maltilliselta kompilta. Triangelilla tuettu huuliharppusoolo pudotti volyymin matalaksi ja loi pehmeän mutta silti eteenpäinpyrkivän tunnelman. Äänimaailmaltaan erittäin hieno oli myös vibrafonin ja puoliakustisen kitaran unisonossa soittama kuvio.

Micke Björklöfin soittaman huuliharpun ja Nuolikosken walkin-bass kuvion tukemana se kulki vakaasti tehoaan menettämättä ilman tarpeetonta luukuttamista. Jazzkaan ei jäänyt kovinkaan kauas, kun kevyellä rumpukompilla tuettu vibrafonisoolo helähti ilmaan.

Kainuun Sanomat Teemu Hirvonen